

C177 Конвенција за работа дома, 1996

Генералната Конференција на Меѓународната Организација на Трудот,

Која беше одржана во Женева од страна на Управниот Одбор на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на своето 83-то Заседание на 04 јуни 1996 година, и

Потсетувајќи се на големиот број на конвенции и препораки за меѓународниот труд кои ги поставуваат стандардите за општа примена, а се однесуваат на условите на работа и можат да бидат применливи и за работниците/чките кои вршат работа дома, и

забележувајќи дека одредени услови кои ја карактеризираат работата дома можат да се унапредат со примена на овие конвенции и препораки за работниците/чките дома и да се дополнат со стандардите кои ги имаат предвид карактеристиките на работата која се врши дома, и

решавајќи да усвојат одредени предлози во врска со работата дома а кои се четвртта точка на Дневен ред на ова Заседание и

одлучувајќи дека овие предлози ќе добијат облик на Меѓународна Конвенција на 20 Јуни 1996 година, ја усвоиле следната Конвенција која може да се нарече Конвенција за работа дома 1996:

Член 1

За потребите на оваа Конвенција:

(а) Терминот *работа дома* означува работа која лицето, во понатамошен текст работник/чка кој/а врши работа дома, ја врши

(i) Во својот дом или во други простории по сопствен избор, а кои не се работното место кај работодавецот;

(ii) За приход;

(iii) чиј резултат од работата е производ или услуга прецизиран од работодавецот, без разлика на тоа кој ја обезбедува опремата, материјалите или други инпути кои се користат, освен ако лицето има степен на автономија или економска независност кои се потребни за да се смета за независен работник/чка според националните закони, одредби или судски одлуки;

(б) Лица кои имаат статус на вработено лице не стануваат работници/чки кои вршат работа дома во рамките на значењето на оваа Конвенција, само затоа што повремено работат како вработени лица дома наместо на вообичаеното работно место;

(в) Терминот *работодавец* означува лице, физичко или правно кое директно или преку посредник, без разлика дали посредниците се предвидени со националните закони, даваат работа за вршење дома заради исполнување на работните задачи.

Член 2

Оваа Конвенција се применува на сите лица кои вршат работа дома, опфатени со член 1.

Член 3

Секоја членка која ја ратификува оваа Конвенција, ќе ја усвои, применува и периодично ќе врши преглед на националната политика за вршење работа дома, со цел подобрување на ситуацијата на работниците/чките дома, во консултации со најрепрезентативните организации на работодавачи и работници, со организации кои работат со работници/чки дома и оние кои работат со работодавачи кои даваат работа за дома, онаму каде постојат.

Член 4

1. Националната политика за вршење работа дома, ќе настојува што е можно повеќе, да промовира еднаков однос спрема работниците/чките кои работат дома и останатите кои работат за плата, имајќи ги во предвид посебните карактеристики на работата дома и каде е можно, примена на условите на ист или сличен вид на работа, која се врши во некоја фирма.

2. Еднаков однос ќе се промовира особено за:

(а) Правото на работниците/чките дома да основаат организација или се вклучат во слична организација по сопствен избор и да учествуваат во активностите на таквите организации;

(б) Заштита против дискриминацијата при вработување и работата;

(в) Заштита во областа на безбедност и здравје при работа

(г) Наградување

(д) Статутарно социјално осигурување и заштита

(ѓ) Пристап до обуки

(е) Минимална возраст за да се дозволи едно лице да се вработи;

(ж) Заштита на мајчинство

Член 5

Националната политика за вршење работа дома ќе се применува согласно законот и прописите, колективните договори, одлуки на арбитражниот суд или на било кој друг начин согласно националната пракса.

Член 6

Ќе се превземат соодветни мерки за водење статистика и за работата која се врши дома.

Член 7

Националните закони и прописите за безбедност и здравје при работа ќе се применуваат и на работата која се врши дома, имајќи ги во предвид нејзините посебните карактеристики и ќе се воспостават услови со кои ќе може да се забрани употреба на одредени супстанции и одредени видови на работа дома, заради безбедносни и здравствени причини.

Член 8

Таму каде е дозволено користење на посредници за вршење работа дома, одговорностите на работодавецот и на посредникот ќе се одредува според законот и прописите или со помош на судски одлуки, во согласност со националната практика.

Член 9

1. Системот на инспекција во согласност со националниот закон и пракса ќе обезбеди усогласување со законите и прописите кои се применуваат на работата која се врши дома.

2. Во случај на кршење на тие закони и прописи ќе се предвидат и ефикасно ќе се применуваат соодветни правни постапки, вклучувајќи и казна, онаму каде што е соодветна нивната примена.

Член 10

Оваа Конвенција нема влијание на поповолните одредби кои можат да се применуваат на работниците/чките кои вршат работа дома, а кои се наоѓаат во другите меѓународни конвенции за трудот.

Член 11

Официјалните ратификации на оваа Конвенција ќе бидат доставени до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на труд за регистрација.

Член 12

1. Оваа Конвенција е обврзувачка за оние членки на Меѓународната организација на трудот, чиешто ратификации се регистрирани од страна на Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот.
2. Оваа Конвенција влегува во сила 12 месеци по датумот на регистрирање на ратификациите на две членки од страна на Генералниот директор.
3. Потоа, Конвенцијата влегува во сила за сите членки, 12 месеци од датумот на регистрирање на нивните ратификации.

Член 13

1. Членката што ќе ја ратификува оваа Конвенција може да ја откаже истата по истекот на десет години од датумот на којшто Конвенцијата за прв пат влегла во сила, со акт доставен до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот заради регистрација. Ова откажување нема да има ефект пред истекот на една година од датумот на којшто истото е регистрирано.
2. Секоја членка што ја ратификувала оваа Конвенција и којашто, во временски период од една година по истекот на периодот од десет години наведен во претходниот став, а не го искористи правото за откажување дадено со овој член, ќе биде обврзана за дополнителен период од десет години и потоа може да се откаже од оваа Конвенција по истекот на секој период од десет години, во согласност со условите предвидени со овој член.

Член 14

1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот ги известува сите земјо-членки на Меѓународната организација на трудот за регистрацијата на сите ратификации и откажувања, коишто му се доставени од страна на членките на Организацијата.
2. При известувањето на членките на Организацијата за регистрацијата на втората ратификација, Генералниот директор ќе им обрне внимание на земјите-членки на Организацијата за датумот на којшто Конвенцијата ќе влезе во сила.

Член 15

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот ги доставува до Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрација, согласно членот 102 од Повелбата на Обединетите нации, целосните податоци за сите ратификации и акти на откажување, регистрирани од него, согласно со одредбите од претходните членови.

Член 16

Кога тоа ќе го смета за неопходно, Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, ќе поднесе извештај до Генералната конференција за примената на оваа Конвенција и ќе ја испита потребата за ставање на прашањето за нејзина целосна или делумна ревизија на дневен ред на Конференцијата.

Член 17

1. Доколку Конференцијата усвои нова конвенција која делумно или целосно ја ревидира оваа конвенција, тогаш, освен ако со новата конвенција не се предвидува поинаку:
 - (а) ратификацијата на новата ревидирана Конвенција од членка ќе значи ipso jure откажување од оваа Конвенција, без разлика на одредбите од член 13, ако и кога новата ревидирана конвенција ќе влезе во сила;
 - (б) од датумот кога новата ревидирана конвенција ќе влезе во сила, оваа Конвенција престанува да биде отворена за ратификација од страна на членките.
2. Оваа Конвенција во секој случај останува во сила во нејзината постоечка форма и содржина за оние членки коишто ја ратификувале, а не ја ратификувале ревидираната конвенција.

Член 18

Англиската и француската верзија на текстот на оваа Конвенција се подеднакво веродостојни